

Conspiratia tăcerii

Denumirea de FNS a fost confiscată de la un profesor care, în anii 1982-1989, a împrăștiat manifeste anticeausiște prin București

- Alexandru Melian, lector la Facultatea de litere, a fost identificat de securistul Viorel Tache cu doar două luni înainte de revoluție ● Viorel Tache se afla la Televiziune când grupul lui Iliescu a ales denumirea de „Frontul Salvării Nationale“ ● În acele zile, maiorul Viorel Tache a devenit consilierul lui Gelu Voican Voiculescu, prim-viceprim-ministrul al... FSN
- Desi profesorul Melian a trimis la „Europa liberă“ doar două scrisori, postul a difuzat trei ● Revoluție sau lovitură de stat?

La opt ani de la revoluție, puțini români știu că denumirea de „Frontul Salvării Nationale“ este un titlu „confiscat“ de grupul care a preluat puterea în acel 22 decembrie 1989. De-a lungul vremii, membrii acestui grup propulsat în vîrfuri puterii au declarat că titulatura de „Frontul Salvării Nationale“ a apărut spontan, ea existând subliminal în mintea fiecăruia; ca urmare a difuzărilor recente ale unei scrisori la „Europa liberă“ semnată cu această titulatură. Unii îl atribuie pronuntarea numelui de FSN fie lui Silviu Brucan, fie generalului Militaru. Mai târziu, prin 1990, personajele aparute pe scena politică ca dizidenți ai fostului regim comunist au făcut să se înțeleagă că n-ar fi străini de „Frontul Salvării Nationale“, care a acționat clandestin împotriva lui Ceaușescu și a politicii lui de exterminare.

Adevărul însă este altul și, desă identitatea celui care a acționat cu adevărul împotriva regimului Ceaușescu a fost consecință într-un colț de pagină din ziarul „Adevărul“ (martie 1990), în „Evenimentul zilei“. Profesorul de limbă română, Alexandru Melian, lector la Facultatea de litere a Universității București este cel care a creat Frontul Salvării Nationale, sub numele căruia a scris și împrăștiat mai multe manifeste în perioada 1982-1989. Alexandru Melian chiar a fost un om de confidență atât pentru regimul comunist - care pusește Securitatea pe urmele sale - cât și pentru celelalte două puteri, ce s-au succedat din '90 și până azi. Lui Ceaușescu l-a provocat crize de nervi cu fluturași și manifestele cu care „împănează“ Bucureștiul, lui Iliescu l-a fost încadrat pentru paternitatea „Frontului Salvării Nationale“ (desi a consemnat existența lui Melian într-o carte sa), iar oamenilor actuației puterii îl să pară că ieșirea la rampă a lui Alexandru Melian le-ar demonta teza loviturii de stat din decembrie 1989.

Prin ceea ce vom prezenta în articolul de față - date existente în arhiva fostei Securități - se poate întâri, însă, chiar ideea loviturii de stat. În sensul că, unii din căi ce au preluat puterea în 1989 s-au prevăzut intentionat de un fapt și de un nume (Frontul Salvării Nationale), care l-ar fi făcut credibil și de necontestat în acțiunea lor dizidență din timpul regimului comunist. Pentru că acest „unii“ și-au declarat existența profesorului Melian și de manifestele împăștate prin București sub îscăldătură „Frontul Salvării Nationale“. Asa cum stiu și de impactul pe care îl avea acest nume în constituția cetățenilor, ce pâna atunci, în decembrie 1989, se potrăgădeau temători prin case: „Ai auzit! Iar au fost împăștate manifeste“.

Un om în umbra istoriei

Despre soarta lui Alexandru Melian nimici dintre cei pe care i-am întrebat nu stia nimic. Unii spuneau că s-ar fi stabilit în străinătate, altii că n-ar mai fi printre cei vii, iar alții - cum a fost căzut doi profesori din Universitatea București - au ridicat din umeri și s-au îndepărtat grăbit de reporterul curios. Attitudinea celor din urmă avea în momentul în care l-am descoptat pe domnul Melian, bine și sănătos, lector și acum la Facultatea de litere, unde predă zilnic studenților limba și literatura română.

Dialogul purtat cu dânsul a completat, ca într-un joc de puzzle, filele din dosarul întocmit de oferitor de securitate Viorel Tache, fostul consilier al prim-viceprim-ministrului Gelu Voican Voiculescu din guvernul FSN, Tache, devenit ulterior colonel și adjuncță la UM 0215, iar apoi patron al revistei „Gigantul Bussiness“, este acum un prosper om de afaceri, amestecat în tot felul de bisnisuri cu bani și ferme.

- Cine sunteți dumneavoastră, domnule Alexandru Melian?

- M-am născut la 27.02.1939 în comuna Luizi-Călägura, județul Bacău, sat de căneagă în primul săptămână ale războului de întregire, nu departe de orașul Chisinau.

După studiile preuniversitare și după patru ani de salariat ca profesor suplinitor în satul natal și apoi de metodist la Casa de Cultură din Târgul Ocna, am devenit student al Facultății de Filologie din București, pe care am absolvit-o cu diploma de oameni în 1965. În același an, în contextul primăverii de la București, am intrat în P.C.R. După terminarea studiilor, am fost reținut ca preparator la catedra de literatură română, unde am promovat prin concurs părăna funcția de lector, în anul 1973, o dată cu obținerea titlului de doctor în filologie. Abia după revoluție, deci după 16 ani - să cum să-i întămplă cu mulți dintre colegii mei - am devenit conferențiar. Astăzi, în condiții în care cunoștuțile grille și proporții numerice de pe vremea regimului comunist au devenit criterii de promovare, mă atu pe aceeași funcție de conferențiar.

Ceea ce mi-a marcat viața și a facut ca, de-a lungul timpului să de-a lungul spațiului, să devin mereu un căz, a fost, cred, constanța de orfan pestă care s-a grefat edufa severă a măciucei mele, în spiritul dreptății și al onestății. Să, fără îndoială, o incapacitate organică de a tolera injustiția, dupăcitatea și demagogia.

Așa se face că la 12 ani am vrut să merg la partizanii anticomiștii din Munții Neamțului și

oamenii trebuiau să înțeleagă faptul că în spațiu acestor mesaje nu se afă un om singuratic și dispersat ca și ei, ci o organizație puternică, un front. Un front care cheamă la salvarea ţării.

Mi-am dat seama că ar fi foarte util și benefic, în același timp, dacă un asemenea mesaj ar ajunge în străinătate. Am încercat cu ambasadorul Austriei, domnul Somogy, dar de la dimineața astăzi am aflat că scrisoarea mea a căzut în mâninile securității. Abia acum imi explic de ce a aproxiimat două luni de la trimiterea apelului meu, ambasadorul Austriei a fost rechemat definitiv în țară.

Acestea sunt împrejurările, în rezumat se selectiv evident, care au precedat cunoștințele scrisori trimise de mine Europei libere și întramontătoare în toamna anului 1989.

Date scoase din dosarul „Clandestinul“, aflat în lucru la Serviciul „S“

În 4 mai 1989, maiorul Viorel Tache întocmea o „Notă“ privind difuzările de manifeste din București, pe al cărui autor Securitatea nu reușise să-l depisteze, desă „Clandestinul“ acționea din 1982.

● 15.05.1982 - au fost retinute din circuitul postal sapte plicuri adresate unor organe centrale, reacții ale unor săni și reviste și ocupări în perioada de protest clandestin?

- Nu. Eram perfect conștient de riscurile pe care mi le asumam și nu doream nici într-un fel ca eventuala mea cădere să atragă asupra celor dragi învinuirea de complicitate. Din păcate, fiica mea a avut mal de suflet decât mine. În după-amiază zilei de 21 decembrie '89 ea a fost arestată la Sala Dales, malatrătă de scuteri și aruncată în închisoarea de la Jilava, unde a ieșit cu o experiență cumplită. Îar de atunci, că atâtia alti români, ea trăiește mare amărăciune a lăzilor înselătoși și că constatării săi mulți dintre călării celor zile și nu numai, n-au răspuns niciodată pentru faptele lor. Ba, uneori au devenit, numai Dumnezeu său cum (daca nu cunună, numai olăvul) „prospectii oameni de afaceri“, „politicieni“ sau ofiteri și mai „ofiteri“ decât înainte de revoluție.

- Familia dvs. a știut vreodată cu ce vă ocupați în perioada de protest clandestin?

- Nu. Eram perfect conștient de riscurile pe care mi le asumam și nu doream nici într-un fel ca eventuala mea cădere să atragă asupra celor dragi învinuirea de complicitate. Din păcate, fiica mea a avut mal de suflet decât mine. În după-amiază zilei de 21 decembrie '89 ea a fost arestată la Sala Dales, malatrătă de scuteri și aruncată în închisoarea de la Jilava, unde a ieșit cu o experiență cumplită. Îar de atunci, că atâtia alti români, ea trăiește mare amărăciune a lăzilor înselătoși și că constatării săi mulți dintre călării celor zile și nu numai, n-au răspuns niciodată pentru faptele lor. Ba, uneori au devenit, numai Dumnezeu său cum (daca nu cunună, numai olăvul) „prospectii oameni de afaceri“, „politicieni“ sau ofiteri și mai „ofiteri“ decât înainte de revoluție.

- Date scoase din dosarul „Clandestinul“, aflat în lucru la Serviciul „S“

doar înțelepniea și tactul măciucei mi-au stăvilit drumul spre pierzanie, că la Liceul din Bacău am fost eliberat pentru nesupunere la o decizie nedreptă, că la Scăola Media Tehnică „Iosif Ranghe“ din București am organizat o grevă a elevilor împotriva profesorului de matematică, care și-a început cursul prin a-ponegi pe profesorul ce a precedat-o și care a fost scos din școală pe motive politice, asă se face că în școală, cu unii profesori, am pus deosebită problema de răspundere pe linie politică, chiar dacă sună poate tocmă pentru că de-a lungul anilor am avut munici de răspundere, în care calitate am intrat în conflict cu I. Traian Ștefănescu, Mircea Angelescu, Aneta Spornic și.

● 07.08.1982 - a aruncat, de la etajul IV al magazinului „Coco“, mai multe fișuci (printre unii de casă) și de la etajul IV al magazinului „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 16.02.1983 - au fost retinute din circuitul postal trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 24.01.1984 - difuzare la intrarea principală a Casei Pionierilor din sectorul 1 (str. Pictor Verona 19) a fost găsită și lăsată (1/4 coafă tip A4, dactilografiată pe aceeași masină de scris) de trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 25.01.1984 - din circuitul postal au fost retinute 14 scrisori dactilografiati, tot pe aceeași masină de scris „Consul“ (pe envelopă apare un scris tipografic minuscul).

Faptul că maiorul Viorel Tache a întocmit această notă abia în 4 mai 1989 (decă la data săptămânii anului 1988 au început să se dorească înzestrările politice) și că constatării săi sunt înregistrate caracterele grafice ale mașinii în-

trăgătoare și legibile sunt deosebit de dificile.

● 07.08.1982 - a aruncat, de la etajul IV al magazinului „Coco“, mai multe fișuci (printre unii de casă) și de la etajul IV al magazinului „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 16.02.1983 - au fost retinute din circuitul postal trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 24.01.1984 - difuzare la intrarea principală a Casei Pionierilor din sectorul 1 (str. Pictor Verona 19) a fost găsită și lăsată (1/4 coafă tip A4, dactilografiată pe aceeași masină de scris) de trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 25.01.1984 - din circuitul postal au fost retinute 14 scrisori dactilografiati, tot pe aceeași masină de scris „Consul“ (pe envelopă apare un scris tipografic minuscul).

Faptul că maiorul Viorel Tache a întocmit această notă abia în 4 mai 1989 (decă la data săptămânii anului 1988 au început să se dorească înzestrările politice) și că constatării săi sunt înregistrate caracterele grafice ale mașinii în-

trăgătoare și legibile sunt deosebit de dificile.

● 07.08.1982 - a aruncat, de la etajul IV al magazinului „Coco“, mai multe fișuci (printre unii de casă) și de la etajul IV al magazinului „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 16.02.1983 - au fost retinute din circuitul postal trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 24.01.1984 - difuzare la intrarea principală a Casei Pionierilor din sectorul 1 (str. Pictor Verona 19) a fost găsită și lăsată (1/4 coafă tip A4, dactilografiată pe aceeași masină de scris) de trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 25.01.1984 - din circuitul postal au fost retinute 14 scrisori dactilografiati, tot pe aceeași masină de scris „Consul“ (pe envelopă apare un scris tipografic minuscul).

Faptul că maiorul Viorel Tache a întocmit această notă abia în 4 mai 1989 (decă la data săptămânii anului 1988 au început să se dorească înzestrările politice) și că constatării săi sunt înregistrate caracterele grafice ale mașinii în-

trăgătoare și legibile sunt deosebit de dificile.

● 07.08.1982 - a aruncat, de la etajul IV al magazinului „Coco“, mai multe fișuci (printre unii de casă) și de la etajul IV al magazinului „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 16.02.1983 - au fost retinute din circuitul postal trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 24.01.1984 - difuzare la intrarea principală a Casei Pionierilor din sectorul 1 (str. Pictor Verona 19) a fost găsită și lăsată (1/4 coafă tip A4, dactilografiată pe aceeași masină de scris) de trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 25.01.1984 - din circuitul postal au fost retinute 14 scrisori dactilografiati, tot pe aceeași masină de scris „Consul“ (pe envelopă apare un scris tipografic minuscul).

Faptul că maiorul Viorel Tache a întocmit această notă abia în 4 mai 1989 (decă la data săptămânii anului 1988 au început să se dorească înzestrările politice) și că constatării săi sunt înregistrate caracterele grafice ale mașinii în-

trăgătoare și legibile sunt deosebit de dificile.

● 07.08.1982 - a aruncat, de la etajul IV al magazinului „Coco“, mai multe fișuci (printre unii de casă) și de la etajul IV al magazinului „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 16.02.1983 - au fost retinute din circuitul postal trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 24.01.1984 - difuzare la intrarea principală a Casei Pionierilor din sectorul 1 (str. Pictor Verona 19) a fost găsită și lăsată (1/4 coafă tip A4, dactilografiată pe aceeași masină de scris) de trei scrisori (scris curios și tipografic majuscul) adresate ziarelor „Scânteia“, „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 25.01.1984 - din circuitul postal au fost retinute 14 scrisori dactilografiati, tot pe aceeași masină de scris „Consul“ (pe envelopă apare un scris tipografic minuscul).

Faptul că maiorul Viorel Tache a întocmit această notă abia în 4 mai 1989 (decă la data săptămânii anului 1988 au început să se dorească înzestrările politice) și că constatării săi sunt înregistrate caracterele grafice ale mașinii în-

trăgătoare și legibile sunt deosebit de dificile.

● 07.08.1982 - a aruncat, de la etajul IV al magazinului „Coco“, mai multe fișuci (printre unii de casă) și de la etajul IV al magazinului „Flacăra“ și C.C. al P.C.R.

● 16.02.19